

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

gen af Byggelaan kan forhøjes fra en Trediedel til Halvdelen, og endelig at den rentefri Del af Laanet forhøjes, og at Rentefriheden gøres saa ensartet som muligt derved, at alle kan faa en Fjerdedel af Laanet rentefrit, men dog ikke ud over 5 000 Kr. i alt. Hvad angaar Byggelaan til Gartnerier og Havebrug, er der foreslaaet en Forlængelse af Afdragsfriheden fra 3 til 5 Aar, samtidig med at Forpligtelsen til Forsikring udvides, saaledes at Forsikringen ogsaa kommer til at gælde for Hagl- og Stormskade.

Endvidere er der foreslaaet, at Jordkøbslaan til Brug, der oprettes paa privat Jord, forhøjes fra 8 500 Kr. til 9 000 Kr.

Den sidste af de Ændringer, jeg vil nævne, er Ydelse af Laan til Installation af Elektricitet i de Ejendomme, der oprettes i den kommende Tid; dog maa Laanet ikke udgøre mere end 1 500 Kr. i hvert Tilfælde. Laanet forrentes med 4 pCt. og afdrages over 20 Aar. Det foreslaas endvidere, at der til Ejendomme, der er oprettet, kan gives Tillægslaan, naar der er Tale om Installation af Elektricitet. Disse Laan er naturligvis til samme Rente og Afdragetid. Hvis der i en Ejendom i Forvejen er ydet privat Laan til Installation af Elektricitet, kan der gives dette Laan en Fortrinsstilling fremfor de Byggelaan, som er ydet af Statskassen.

Man vil af det, jeg her har nævnt, se, at alle disse Ændringer betyder Lettelser for dem, der faar de paagældende Brug. Lovforslaget er vedtaget i Landstinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i det høje Folketing.

Jensen (Horsebæk): Jeg skal ikke fremsætte mange Bemærkninger til Lovforslaget, men kun fremhæve, at der i det forløbne Aar fra forskellig Side har været fremførte Paastande om, at en fortsat Udstykning ikke vilde være forsvarlig. Denne Paastand har man begrundet med, at Husmandsbruget er mindre rentabelt end de større Ejendomme. Jeg vil heroverfor paastaa, at man ikke kan lægge den forhaandenværende unormale Tid til Grund for en Bedømmelse heraf. Husmandsbruget har bevist sin fulde Berettigelse i Aarene, der er gaaet, siden denne Lov første Gang blev vedtaget her i Rigsdagen. Unge Landmænd, som skal starte en selvstændig Bedrift, har, som Forholdene ligger for Øjeblikket, kun Mulighed herfor ved Hjælp af denne Lov.

Jeg skal indskrænke mig til at takke det Udvalg, der har arbejdet med Lov-

forslaget i det andet høje Ting, for dets Arbejde og for de Forbedringer, Lovforslaget indeholder, og til at anbefale det høje Folketing at vedtage Lovforslaget uændret.

Sønderup: Da det foreliggende Lovforslag har været Genstand for omhyggelig Udvalgsbehandling i Landstinget, skal jeg ikke fordybe mig meget i Enkeltheder. Der er saa meget mindre Grund dertil, som de Ændringer, der her er Tale om, ikke er af principiel Karakter, men om jeg saa maa sige, kun er en à jour-Føring, der er nødvendiggjort af Forholdene. Mit Parti kan derfor tiltræde Lovforslaget og anbefale det, saaledes som det foreligger.

I Lighed med den ærede foregaaende Taler kunde jeg have Lyst til at knytte et Par Bemærkninger til de Diskussioner, der har været ført i den senere Tid, dels paa Møder og dels i Bladene, om Udstykningen og Husmandsbruget i det hele taget. Det er ikke noget nyt; der har alle Dage været delte Meninger om Udstykningen, dens Betydning og Omfang, ja, man kan godt sige Betimelighed i det hele taget. Det forekommer mig for Resten, at man overdriver fra begge Hold, baade fra yderliggaaende Tilhængere og fra yderliggaaende Modstandere.

Efter min Opfattelse ligger det saaledes, at Udstykningen med Henblik paa de øjeblikkelige Forhold hverken skal forceres eller standses. Vi skal i en saa unormal Tid fare med Lempe, og det er netop ogsaa de Betragtninger, som Jordlovsudvalgets Formand, Niels Frederiksen, ved forskellige Lejligheder meget rigtigt har gjort gældende. Jeg synes ogsaa, der er Anledning til at sige til de unge Mænd, som gør Brug af Udstykningslovene, at de hellere maa vente et Aars Tid eller to fremfor at starte under saa usikre Forhold som dem, vi har i Øjeblikket. Det er jo saaledes, at Udstykningsvanskelighederne i Dag ikke først og fremmest ligger i Jordprisernes Højde, selv om Konjunkturernes Udvikling maaske nok kan føre med sig, at Udbudet af Jord bliver lovlig lille. Det er min Opfattelse, at man gennem Tiderne har været noget tilbøjelig til at stirre sig blind paa Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Jord. Der kan ikke være Tvivl om, at de Vanskeligheder, der saa afgjort i Dag er fremherskende, knytter sig til de høje Byggeomkostninger og de store Priser baade paa Besætninger og Inventar. Det er betegnende, at de Lempelser, man har maattet foretage, dels med